

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пкътъ въ седмицата: Сръда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ предплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща предлагано по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна.

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Коста Ранковъ

Къмъ абонатитѣ ни.

Понеже съ още три броя се приключва годината, молимъ особено селските ни абонати да бждатъ тѣй добри и си внесатъ абонамента направо въ администрацията, защото нѣма възможность да имъ испращаме по пощата квитанции.

Редакцията.

ДАВА СЕ подъ наемъ една магазия, съ 8 метра лице и 10 метра дълбочина, до Централната Аптека.

За споразумѣние до г. Апостолидисъ

3-1

ПРОДАВА СЕ къща, съ 2 стаи, 1 депозитъ и 200 кв. метра дворъ, въ г. Варна II уч. улица 27 Юний № 645. Цѣна умѣренна. За споразумѣние до Деспина Хаджи Андруева.

1-1

ПРОДАВА СЕ нова къща, между Окр. Сждъ, Събор. Църква и училището „Св. Методий“, съ 3 стаи, коридоръ и кухня. Отъ долу двѣтъ стаи и коридора—изба.

За споразумѣние—администрацията „Свободенъ Гражданинъ“.

ХРИСТО ГАНОВЪ.

На 3 й Юний, въ единъ часа по турски вечеря загина отъ сръбска братска (!) ржка първостепенниятъ учителъ по Химия при Солунската Българска Гимназия, Христо Гановъ. Покойниятъ, около 32-годишенъ момъкъ, е родомъ изъ Пльвенъ. Училъ се е въ Габровската Гимназия, и още ученикъ той е взелъ участие въ Сръбско-Българската война, като доброволецъ въ ученическиятъ легионъ. Подиръ свършването на Гимназията, той заминалъ за Цюрихъ, гдѣто си завършилъ образованието по Химия. Веднага слѣдъ напусканieto на Политехниката, покойниятъ, чийто идеалъ бѣ да служи въ Македония, пръвнебръгва завидното положение, което можеше да има въ България, и прие учителска длъжностъ въ Солунската Мжска Гимназия. Тукъ той разви своята неуморна дълголетность, като вещь учителъ и като пламененъ патриотъ. Подиръ двѣгодишно учителствование, обаче, по независящи отъ него причини, той бѣ принуденъ да напусне Солунъ и да приеме учителска длъжностъ въ Кюстендилско Педаг. Училище. Ала това не бѣ за дълго. Едва изгече годината, Гановъ пакъ се върна въ Солунъ, щастливъ, че му се удаваше да се посвети отново на учебното и общенародно дѣло въ Македония. Както по напредъ, тѣй и сега, незабравимиятъ труженникъ полагаше ний-голъмо старание за првусъпяването на дѣлото. Единствениятъ неговъ идеалъ бѣ да помага въ всичко и всички за постиженieto на гоимата цѣль. Обичанъ отъ ученицитѣ си, отъ другаритѣ си, както и отъ всички, що познавахъ благородниятъ му и благъ характеръ, той не се отчайваше прѣдъ нищо, и

съ смелостта на закаленъ борецъ прводоляваше всичкитѣ спънки, що срѣщаше по пътя си. Буелъ по натура, той не грѣваше прѣдъ нищо и черпеше сили отъ обзанието и безкрайната обичъ къмъ нещастната Македония. Но сто че вражеска сръбска ржка покосява тоя животъ, въ първиятъ развѣтъ, животъ плененъ съ сила, енергия и примвренъ патриотизмъ. Христо Гановъ, нашиятъ скжпъ бивши колега и приятелъ паднж жертва подъ итаганитѣ не на побвснли Турци, не наекзалтирани Гърци, а отъ куршумитъ и камитъ на нашитѣ ужъ братия Сърби. Той е убитъ по най-звѣрски начинъ отъ двама души Сърби и единъ Черногорець. Единъ отъ убийцитѣ е учителъ въ Солунското Сръбско Училище, другиятъ е чиновникъ при сръбската пропаганда, а третиятъ — Черногорець, пенсионеръ на „Св. Савва“ Чувате ли? Христо Гановъ, единъ отъ първостепеннитѣ наши учители въ Солунъ, е прѣбитъ отъ сръбската пропаганда въ Македония; убитъ е отъ агентитѣ на „Св. Савва“, убитъ е, най-сетнѣ, може да се каже, отъ ония проклѣти Сърби, които не се отличаватъ освѣнъ по своето коварство и дива злоба къмъ всичко българско.

Покойниятъ се жени миналата година, и остави слѣдъ себе си млада неутшна вдовица, сродници и многобройни привтели.

Вѣчна ти память, незабравими другарю, ти паднж уви! твърдѣ рано, но паднж, като борецъ за общото, народно дѣло въ клетата Македония. Поклонъ на негльннитѣ ти останки, поклонъ!

Отъ бившитѣ му Солунски другари

Варна, 18 Юний 1897 год.

Сръбската пропаганда въ Македония не закъснѣ да се прояви въ глотата на коварството и подлостта. На 3 того, въ единъ часа по турски вечеря, Солунъ е порѣсенъ съ невиннага кръвъ на българския учителъ. Кръвавата драма се е разиграла въ гостиницата „Коломбо“ въ рвчения градъ, въ която ролята на най-подли убийци сж изиграли нѣколкома сърби, а жъртвата е първостепенниятъ учителъ отъ Солунската Българска Гимназия Христо Гановъ, отъ Пльвенъ. По всичко се вижда, че убийството е прѣдначертано и, ако се сжди по личноститѣ на убийцитѣ, трѣбва да се признае, че оная невидима, интелектуална ржка, която е подбутнжала безчестниятъ убийци носи официалната боя на сръбството, достойно прѣдставлявано отъ коварния Боди. Каквато цѣльта, таква и сръдствата. Мислитѣ ли брачата на Тимока и Савва, гдѣ ще ги заведе пътя, който сж хванали? Ние сме уврени, че тѣ викакъ не мислятъ. Ако мислѣхъ, тѣ щяхъ да разбержтъ, че тоя пътъ ги води къмъ една такъва Сливница, отъ която никакъвъ Кевенхюлеръ нѣма да ги спаси. Българина не е дивъ сръбски шовинистъ—за да ламти за чужда земя подъ „сильното сръбско небо“ и за това той обича своето и знае да го брани не въ гостиницитѣ, а тамъ гдѣто трѣбва. Поклонъ прѣдъ свещенния прахъ на достойния синъ на България. Нека брачата знажтъ, че отъ всяка негова капка кръвъ ще поникне онова трънѣе, което тѣ ще пожитжтъ въ Македония, рано или късно.

* *

И тѣй, въ столицата на Македония, въ Солунъ, се уби първостепенниятъ учителъ Гановъ при Солунската Българска Гимназия, която вече 17 години сжествува безъ всѣкакъвъ инцидентъ било отъ страна на турскитѣ власти, било отъ горвщитѣ агитации на панелиннизма, било най-сетнѣ отъ униатската пропаганда. Това грозно убийство става въ Солунъ, за да се сплани вътрѣшността на Македония; авторитъ му сж сърби и храненици на сръбската пропаганда, за да се каже на прѣтисжнитѣ македонски раи, че който се опрѣ и вѣстане рвщо сръбоманията, ще има *крушумъ и кама*. Тия повилнли сръбски агитатори се покровителствуватъ не само отъ мѣстнитѣ власти, нѣ и отъ външнитѣ славянски дипломатически агенства, съ държавитѣ на които, божемъ, направихме побратимяване, сключихме воененъ съюзъ за охраняване взаимнитѣ ни интереси и ония на нашитѣ неосвободени братя . . . и всичко това става подъ високото покровителство на Матушката! И иначе нemoжеше да бжде — резултата е твърдѣ естественъ, защото отъ раболѣпие и непостоянството на днешнитѣ управници спрямо Турция и Русия отъ една страна, а отъ друга спрямо западнитѣ сили, — държавицата ни достигнж до това плачевно положение, щото да се остави на сждбата. Едновременната силна, воинственна и достойна за уважение отъ всякого България, днесъ е поругана, дискридитирана и изложена на аличнитѣ намрениия на всички съседни държави. България днесъ е унижена до такава степенъ, щото съ неж се подиграва една побѣдена отъ неж Сърбия, като безпринятствено ѝ пакости на националната кауза въ Македония. Тя не смѣе да издигне гласътъ си самостоятелно, тѣй както интересътъ ѝ диктува, прѣди да не ѝ подшунжжтъ отъ Петербургъ. Тя испустнж таква благоприятни моменти за уикчавание националното освободително дѣло, само да угоди на жаркия покровителъ и да не изгуби султанското благоволение. . . . . Нещастията на страната ни и новитѣ тегляла на многострадална Македония, слѣдователно, иджтъ отъ некажджрносѣта и безхарактерността на днешнитѣ управници, които отъ досегашното си управление, като че ли не сж български управници, а нѣкои си подкупени агенти на нашитѣ врагове. Подиръ това, ний нѣмаме даже охота да прѣдлагаме на днешното правителство мъркитѣ, които би трѣбвало наложително да изпълни едно истинско българско правителство. Ще смѣе ли, напримѣръ, Стоиловъ да поиска удовлетворение отъ тоя Министръ, съ когото се цѣлуваше прѣди три мѣсеца и съ намазанитѣ вжжа на когото се свързваше? Никога! Ще има ли куражътъ министръ Стоиловъ да иска отъ турското правителство емвняванието на сръбския консулъ въ Солунъ, и ще настоява ли на това си искание, ако му се отговори, че сега не му е врѣмето да се възбуждатъ таква въпроси? Никога! Търпи, клета България, и чернѣй, народе!

По положението на земледѣлеца.

(Гласъ изъ Добричъ).

(Продължение отъ 46 брой).

Най-сетнѣ, между многото други причини за отпаданието на овчарлъка, трѣбва да споменемъ и всички ония распорѣдѣ на правител-

ството, които опропастих интереси на хиляди овчари за въ полза на няколко само фабриканти на такачески произведения. Ний говоримъ за оная концесия, която се даде на тия фабриканти, за да си доставятъ вълна и прежда безъ мито отъ странство. За нѣколцина фабриканти опропасти се цѣль еснафъ овчарски. Такава гибелна управявля могатъ да сторжтъ само управници, които не виждатъ по-далечъ отъ носа си, задачата, на което е да усигурятъ интереситъ свой и ония на близко заинтересуванитъ се ужъ народни избраници, за да се удържатъ по-яко на властѣта. Друга причина на това не може да бжде, защото ще трѣбва да допустнемъ, че нашитъ управници, които и да сж тѣ, сж слыш и не виждатъ какъ сж прѣтоварени овчаритъ съ непоносими даждия. На една овца, напримвръ се плаща 1 и 40 л. данѣкъ, когато пазарната цѣна не струва повече отъ 6—7 лева, а ако е за правителственъ данѣкъ, продавана отъ финансовитъ агенти, и по долѣ. Е добръ, кой е той търговецъ или фабрикантъ, който на 7—8 лева отъ капитала си плаща чистъ данѣкъ 1 л. и 40 ст.?—това сж само овчаритъ. Не стигаше облагата, която се даде на фабрикантитъ, съ освобождаванieto европейската вълна отъ всякакви мита, ами и последната камара гласува единъ законъ, който задлъжава всички общински и държавни служители да носѣтъ дрѣхы отъ платоветъ на тия облагодѣтелствуванни фабриканти. Значи, платоветъ, които се взработвахъ тука на рѣцъ и отъ нашенска вълна, се отритнхж, даже и отъ стражарскитъ и войнишки гърбове, вслѣдствие, на което нашенската вълна нѣма вече кой да обработва, не се търси отъ никого и *цѣната ѝ е достигнала до 30 ст. килограмтъ!* Така ако отиде за нѣколко години, ний ще бждемъ петимни за вълна даже за въ домашно употребление.

Овчарскитъ произведения отъ година на година падатъ въ цѣнитъ си най-гаавно за това, защото нѣматъ никакъвъ износъ, нѣматъ едно-врѣмашнитъ тържища въ Цариградъ и въ странство, както бѣше до последната русско-турска война, па и българското правителство и до сега не се е постарало, при сключаванieto на конвенциитъ съ други държави, да имъ създаде тържища. Овнитъ, маритъ, агнета, кашеръ, саламура, сирене въ мѣхове, вълна, сж испаднали въ цѣнитъ си до такава степенъ, щото по никакъвъ начинъ не можѣтъ да покритѣтъ разносѣтъ си за придобиванieto имъ. Тѣй напримвръ, днешната цѣна на една ока *телеме* — сирене прѣсно оцедено и готово за кашеръ — струва отъ 35—40 ст. и то, да се занесе на крака на търговеца-кашерджия, който си криви калпака и се подиграва съ труда на овчара. Ний свѣтваме нашитъ овчари, подиръ такова едно отпадане на сиренето, да не дождѣтъ овцетъ, а да оставѣтъ агнетата да си суѣжѣтъ, за да можѣтъ да иматъ по-добъръ тамазлъкъ, или да ги продаждѣтъ на месо. Поне съ това ще бждѣтъ запазени отъ излишни разносѣти и главоболни подиръ слуги за доени, подкарване и т. н.

Да не се лѣжатъ вече нашитъ овчари съ Ц-градското тържище! Подиръ съобщенията, които се направихъ въ Мала-Азия, Ц-градъ е наводненъ съ овчарски произведения, освободени отъ двойни мита, като нашитъ, и не прѣтоварени съ никакви тежки даждия. Отъ друга страна — русскитъ овце и говеда завладехъ месния пазаръ въ Цариградъ, благодарение на улесненията и субвенцията, която руското правителство указва на търговцитъ съ консервирано месо. Нашитъ произведения, слѣдователно сж заприщени и осждени на изгниване до тогасъ, до когато не имъ се създаде пазаръ. Сключения търговски договоръ съ Австрия окончателно опропасти овчарлъка. Икономията, която прочутии нашенски икономистъ Гешевъ направи съ закриванieto на ветеринарнитъ служби, излъзе споредъ поговорката ни — „сжжпи на трицитъ, евтгипи на брашното.“ Скотовѣдството, слѣдователно, обречено е на загииване. Помощъ отъ дворцовото правителство и полицейската камара не трѣбва да се очаква никаква. Споредъ нашето миѣние скотовѣдцитъ сами можѣтъ да си помогнатъ по слѣдующи начинъ: сами да поемѣтъ издрѣжката на ветеринарнитъ лѣкари, изобщо организацията на ветеринарната служба и по тоя начинъ да си откритѣтъ тържища за месото въ западнитъ държави; ако това е невъзможно да влѣзѣтъ въ

споразумѣние съ нѣкои търговски месарски кѣщи за да имъ се прѣдаде концесията за експорт-рание консервираното месо, както, ми се струва, имаше такъвъ законъ отъ минжлия режимъ.

Финансова добродѣтель.

„... Ив. Ев. Гешевъ, който е „олицетворение на добродѣтелята“.
(„Прогрессъ“, брой 67 отъ 11 Юний 1897 г.)

Кой смѣе да отрича, че г-нъ Ив. Ев. Гешевъ е олицетворение на добродѣтелѣта, когато „Прогрессъ“ свидѣтелствува за това? Не е ли напримвръ добродѣтелѣта да давашъ, като модеренъ министръ, отъ народния потъ, заплатата на прогрессовия списвачъ, за да те хвали; не е ли добродѣтелѣта да одобрявашъ харченнето отъ отечественния ковчегъ за прѣдмети съ име „неизвестно за какво“, за височайши портрети, за разходки по бабини и левини, дрѣбни-дрѣбни сумми, като напримвръ 120000 лева. Нѣкой може би ще каже, че това е нѣкакво си тупанье на *брашненния чувалъ*, нѣ, вие, читателю, да не вѣрвате: г-нъ Гешевъ не държи тоягата, съ която тупа *човалъ*, съ обнажени рѣцѣ, както бѣ въ Стамбулово врѣме; не, той има рѣкавици, рѣцѣтъ му не се хлузѣтъ и това не може да се нарѣче тупанье брашненния чувалъ, както не може да се каже, че свѣцогасеннето прѣчи на избирателната народна воля. Г-нъ Гешевъ, слѣдъ като набрашнени доста добръ своитъ модерни министерски рѣкавици, желеае, види се, да ги умаслени. Сега дошло редъ и на известния варненски търговецъ Никола Т. Тапджкѣж, задружно съ още по-известния полицейски прѣдставителъ отъ Балчикъ Анастоль Саввовъ да признаятъ тържественно, като „Прогрессъ“, че наистина г-нъ Гешевъ е олицетворение на добродѣтелѣта. Нѣ на страна разсѣжденията, нека говорѣтъ дѣлата, съ краснорѣчието на всички съпровождающа ги фактове.

Между углавнитъ дѣла на Варненския окръж. сждъ се намира едно съ № 839—97, заведено въ началото на текущия мѣсець, по *въззивната жалба* на Никола Т. Тапджкѣж, отъ Варна, противъ постановленieto на Варненската Митница отъ 28 Априль 1897 год. — Написано върху декларацията за вносни стоки на Н. Тапджкѣж, мотивирано съ наредбата на чл. 87 буква Д отъ Закона за митницитъ, съ прѣдписанieto отъ Министерството на Финанситъ отъ 23 Декември 1897 год. подъ № 32110 и съ писмото на Гражд. Санитарна Дирекция отъ 24—IV подъ № 1817, постановленieto гласи: „1) Показаното въ настоящата декларация масло килограмма 8464½, оцѣнено за л. 4825, което търговеца е обявилъ за сусамено, а отъ страна на митницата е констатирано за памучно, вписанieto на което е забранено, да се конфискува и обложи съ глоба въ размѣръ на двойната му цѣна лева 9650. — 2) Настоящето постановление, слѣдъ като се утвърди отъ финансовото м-во, има окончателна сила и не подлежи на обжалване“ (к. н.). Подписали: за управителъ: В. Кулевъ и за секретаръ: К. Тончевъ. — Надъ съдържанието на постановленieto слѣдъва: „София, 19 Май 1897 год. *утвърждавамъ*. Министръ на финанситъ: (иод.) Ив. Е. Гешевъ (к. н.)“

И вмѣсто да се тури въ изпълнение това постановление, вмѣсто да се събере отъ Н. Т. Тапджкѣж, както въобще съ всякого се поставя въ такъвъ случай, крупната сума 9650 лева глоба, плюсь стойността на конфискуваното масло, направено е едно исклучение: постановленieto е пратено въ Варненския окръж. смдъ, на апелативно разглеждане. Сега полицейския депутатъ заедно съ варненския търговецъ прѣтриватъ прага на прѣдседателския кабинетъ, потриватъ рѣцѣ и чакатъ думата на сждѣтъ.

Ще се намврѣтъ по всяка вѣроятностъ мнозина отъ нашитъ читатели, които ще разсѣждаватъ върху случая и ще имъ се вижда невѣроятно сирѣното изпълнение на постановленieto, когато то е утвърдено отъ министра. Може да ви се види за невѣроятно, нѣ пис, читателю, знаемъ за положително, че сѣцията г-нъ Министръ Гешевъ, който е утвърдилъ постановленieto, отпослѣ е далъ телеграфическо прѣдписание до управителя на Митницата, да сирѣ изпълненieto и да даде на Тапджкѣж възможностъ да го обжалва. Нѣма съмнѣние, г-нъ Гешевъ е знаалъ, че постановленieto е отъ категорията на ония „които не подлежатъ на обжалване и се изпълняватъ, незабавно, както гласи наредбата на чл. чл. 94 и 254 отъ Закона за Митницитъ, петълкувала и отъ Върховния Кас. Сждъ, отдѣление углавно, съ рѣшение № 294 отъ 1889 год. (вжѣ „Юр. Списание“, кнѣжки III и IV отъ 1897 г.)

стр. 162). Нѣ Тапджкѣж има своя избирателна армия, която дава полицейски депутати, а Саввовъ е депутатъ и трѣбва да се направи едно исклучение. За това г-нъ Министръ дава телеграфическо прѣдписание въ горѣизложената смисль. Ние не упрѣкваме г-на управителя на митницата. Г-нъ Попновичъ е остарѣлъ въ службата и като административенъ чиновникъ, рѣскувано е да се противопостави на министерското прѣдписание. Нѣ ние се боимъ отъ Сждѣтъ, да не би да направи нѣкоя *грѣшка*, каквито често се случватъ въ нашитъ сждилища. Тогава . . . Саввовъ, а особено неговия клиентъ Тапджкѣж, ще се подсмиватъ подъ мустакъ за смѣтка на хазната.

За тая афера редакцията ни имаше свѣдѣния, още когато г-нъ Саввовъ посѣти голѣмитъ капни въ столицата, съ цѣль да прѣобрази *памученото масло* на *сусамено*, за да не се утвърди постановл. на м-цата отъ Министра, нѣ ние слѣдѣхме и чакахме резултата. Защо г-нъ Саввовъ до сега е успѣлъ само наполовина въ миссията си, това знае само той, макаръ че му е платено за да прѣобрази маслото. Ние сме въ право да попитаме г-на Гешева: кой ще плати лихвитъ на оная сума, която съгавлява глобата — 9650 лева плюсь оная която носи стойността на конфиск. масло, отъ денѣтъ когато трѣбваше да се взискатъ тия сумми, чрѣзъ изпълнение на постановленieto, па до она не-известенъ денъ, въ който това изпълнение ще се изврши? Ами ако до тогава г-нъ Тапджкѣж по разни възможни причини стане несъстоятеленъ, кой ще отговаря за загубитъ на хазната? Думата има „Прогрессъ“.

ВЪЗВАНИЕ

отъ

нещастницитъ на града Провадия пострадали отъ наводнение, къмъ Българскитъ Граждани,

Господа Граждани!

И въ този моментъ, когато пишемъ настоящий апелъ къмъ Васъ, картината на градеца ни прѣдставлява такъвъ печаленъ изгледъ, какъвто само природната стихия съ своята си връхъ—естественна сила е въ състояние да въспроизведе. Нищо по печално, нищо по трогателно вѣрваме до сега, че ни е виждано, нито лѣкъ чувано. Само въображенieto или фантазията е въ състояние да рисува такива картини, каквито днесъ градеца Провадия прѣдставлява слѣдъ четиредневното непрѣкъснато наводнение. Останки отъ зданиа, мъртви трупове отъ животни, миризми отъ останжалата утайка, въ утеклата частъ на града и останжалитъ безъ подслонъ граждани, всичко това заслонява вѣтрѣшния миръ на чловѣка съ такъвъ мракъ, при какъвто само той бива изложенъ въ прѣдсмъртнитъ си агония.

Тукъ мъргавъ трупъ на животно, тамъ разрушено здакье, на пусто мѣсто покѣщнина, стока, храна разсхвърлена и всичко това, като че ли на пукъ на чловѣческата погрѣбностъ се е отказало да му бжде нужно.

Единъ градецъ, който брой на 1500 и повече кѣщи и дюгени, днесъ едва ли има само, до сто и петдесетъ здрави, въ които ще можеть да се подслонеть гражданитъ.

Ако и да бѣше най критическа минутата за всичкитъ граждани прѣзъ днитъ 1, 2, 3 и 4 т. м., прѣзъ което врѣме тѣ бѣха изложени и оставени на произвола на природната стихия, обградени отъ всяка страна съ вода, то воъ пакъ не бѣ тѣй ужасно, както сега, тѣй като всѣкий единъ прѣзъ това врѣме се грижаше за самосъхраненieto си, безъ обаче и да помисляше за посетитъ, гдѣ ще се живѣе, съ какво и отъ гдѣ ще взема да се прехранва.

Спасени отъ наводненieto, днесъ оплакватъ останкитъ на своитъ си подслони и имоти, добити съ кѣрвавъ потъ на чепа въ растоанне на много години. Виковетъ имъ и молитѣ имъ, като че ли не ще бждѣтъ чути отъ всеилний ЦАРЬ НЕБЕСНИЙ и днесъ сирѣни прѣдъ перспективата на лошитъ послѣдствия неволно къмъ Васъ се обръщатъ, Господа Граждани, притечеге се на помощъ къмъ тия нещастници, кой съ каквото можѣ, подѣйте ги оставя да загинатъ.

Сторето това и съ готовността си, да помогните на тия нещастници на които е нанесено врѣди и загуби на повече отъ 2,000,000 лева; докажете, че сте чловѣци съ чувство и състрадания къмъ подобнитъ си.

Като се вѣрва, че не ще останѣтъ излѣгани въ тая си последна надежда гражданитъ, натоварени сме да упоменемъ, че ний долонподписанитъ, сме избрани въ днешното събрание отъ гражданитъ и съставяваме комитетата по събиране на помощитъ, така щото

всички помощи, като: храна, вѣщи и др. да се испращатъ направо до комитета, а паричните помощи да се привеждатъ чрезъ Българската Народна Банка въ Провадийската Земледѣлческа Каса, за сметка на комитета, за която цѣль се поисква разрѣшение отъ надлѣжното Министерство.

Настоящото, се умоляватъ Г редакторитъ на всички вѣстници въ Княжеството да му даждъ гласностъ, като същевременно откриватъ и тѣ подписана за помощи.

Гр. Провадия, 7 Юний 1897 год.

Съ Почитание:

Прѣдседателъ: Г. Ивановъ
Подпрѣдседателъ: Ст. Богдановъ
Касперъ: Ст. Ив. Стояновъ
Членове: { Якимъ Ивановъ
Ив. Овчаровъ
Янко Чучарковъ.

СЕДМИЧНИ БЪЛЪЖКИ

В Ж Т Р Ъ Ш Н И.

Ромжкия Кралъ подарилъ 200 000 л. отъ *цивилната си листа* въ полза на пострадавшитъ отъ наводненията ромжии. Така сжщо постъпна и незабравимия Сливнишки герой, първи Български князь Александръ, пръвъ връме на сръбско-българската война, като отстъпа половината отъ *цивилната си листа* за прѣзъ всичкото връме, до като трае войната.

— Отъ нѣколко мѣста ни съобщаватъ, че много отъ загубитъ и нещастията се дължатъ на нехайството на общин. и правителствени власти, които за послѣдни три-четири години никакъ не сж се занимавали съ благоустройството на градоветъ, пжтищата, прѣчистване на долищата, поправка на вадитъ, водосточитъ, мостоветъ, бентоветъ и т. н. Всичката имъ работа била — да уреджтъ народната партия, да настанжтъ бездарнитъ си партизани, на службици и да смучжтъ потѣтъ на народа съ разни тържественни празници и угощения. Упжтени въ тая посока днешнитъ властимѣющии развалятъ всичко, което минжлитъ управления сж наредили за доброто и ползата на населението, само и само да угожджтъ на партизанитъ си въ нѣкои дребнави лични интереси, а съ това заедно да напакостжтъ на противницитъ си — опозиционери.

— Любимия ни господарь, Н. Ц. Височество прѣди да трѣгне за Лондонъ при леля си Кралица Виктория е истеглилъ отъ държавния ковчегъ *шестъ хиляди наполеона или 120 хиляди лева златни*. Ще има още да тегли, разбира се, до като свърши обиколката си по приятелскитъ дворове, която щѣла да се продължи до идущий Октомврий. По тоя случай не безинтересно е да приведемъ слѣдующитъ думи на г-нъ Ив. Ев. Гешевъ сега министръ на Финанситъ и прочутъ държавенъ икономистъ пръвъ минжлия разсипнически режимъ:

„България е брашмянъ човалъ: колкото повече го тупашъ, толкось повече пуца. И тупаме ли тупаме тоя нещастенъ брашмянъ човалъ, като гледаме само, щото ний и нашитъ влакна отъ тоя човалъ да не бжджтъ отупани. И отъ воденчарската метафора на брашмянния човалъ направилъ сме цѣла политическа аксиома, частица отъ държавната ни мждрость. Нъ днешния непочтителенъ вѣкъ се отнася твърдѣ критически къмъ подобна държавна мждрость. Той всичко испитва, исплѣва, измѣрва и истеглюва. И той е намѣрилъ, че нийкой народъ не може да се прѣобърне въ брашмянъ човалъ, да се тупа и истѣрва непрѣстанно и *безнаказанно*. Той е поставилъ граници, отвѣдъ които данѣния товаръ става неспособенъ“. (Юридич. Прѣгледъ кн. XIII, 1893 год.) Мислете си, г-нъ Гешевъ, когато му дойде връмето да държите испитъ прѣдъ бжджщата парламентарна анкетна комисия и да спрѣгате глагола „тупамъ човала!“

— В. „Бдителъ“ въ г. Цлѣвенъ. Отъ съдържанието му се вижда, че и той ще бжде противъ режима на пословичната „свобода и законность“. Желаетъ на събрата си много абонати и редовно излизание.

— Много съжеляваме, че сме пропуснали нѣкои работи въ минжлия брой, за Якимъ Ивановъ, Провад. Народенъ Прѣдставителъ, относно-

телно това, че той е избранъ отъ гражданитъ въ Провадия за членъ на Комитета по събиране помощи за пострадалитъ отъ наводнението като правит. стамбулистъ. Заявяваме, че не сме имали никакво намѣрение да оскърбѣваме г. Якимъ Иванова по тоя случай, защото той се е държалъ доста доблестно противъ нападкитъ и беззаконията на Провад. Окол. Началникъ и е вѣмалъ нищо общо съ сжщиснитъ правителствени стамбулисти Недю Петровъ и Иманлъ Арнаутовъ.

— *Пакъ наводнение въ Провадия*. Вчера съ официална телеграмма е съобщено тукъ, че пакъ приижда на ново вода и, спорѣдъ свѣдѣнията, които е далъ г-нъ Ново-Пазарски Началникъ, тая вода е била по-голяма отъ по-прѣдидната. Нещастна Провадия! Тукашнитъ власти испратихъ нѣколко варки мауни съ трена на помощ. До колко е вѣрно незнаемъ, но упорито се носи слухъ изъ града, че отъ властитъ е било испратенъ на помощ въ Провадия параходчето, което Султана подари на Княза и което г-нъ Папанчевъ въ в. „Сливенъ“ наричаше „шумъ“. Нейса, баремъ провадийци съ очитъ си ще виджтъ тоя сжжпъ подарѣкъ.

М Ъ С Т Н И.

Надежнитъ финансови власти сж командировани тукъ Добричкия Финансовъ Агентъ, нѣкой си Ат. Д. Вангеловъ, да провѣрѣва, да ли всички граждани сж подали ъ връме декларация за приходитъ си. Отъ голяма ревностъ тоя г-нъ, безъ да събира подробни свѣдѣния за нѣкой имоти, съставлява актове, че еди кой си гражданинъ не е подалъ декларация своеврѣменно за имота си, когато тоя имотъ е на съвсѣмъ друго лице и това се вижда отъ самитъ емлични книги. По такъвъ начинъ става причина да отваря на хората работа, за да подаватъ оплаквания противъ дѣйствиата му, съ каквито оплаквания, върваме, да е наводнено Финансовото Отдѣление. Молимъ надлежното началство да вземе мѣрки върху горното.

— Приятно ни е да съобщимъ, че съгражданина ни г. Тенно Чирпанлиевъ, който въ връме на наводнението е билъ въ Девня на воденицата си, първи той се затекълъ да испрати хлѣбъ на пострадалитъ отъ неговата и други нѣкои воденици въ Девня, на които крайно благодаржтъ Провадийци.

— На 17 й, послѣ обѣдъ, се излѣ такъвъ проливенъ дждъ какъвто за пръвъ пжтъ виждаме отъ досегашнитъ дждове. За 20 мин. улици, трапове, сж напълнихъ съ вода количеството на която възлиза на 45 милиметра.

— На 16 й того замина за Гебедже-Девни комисия, испратена отъ София, за изучаване линията, която ще се строи тамъ. Известно е, че за построяването на тая линия има вече законъ и трѣбваше до сега да се отдаде подъ търгъ, но, казватъ, г-нъ Маджаровъ искалъ да прави шикаiania на Стоилова, който искалъ да се строи тая линия, та по тжзи причина испрацажлъ комисия именно сега — когато има наводнение по тѣзи мѣста, за да даде мнѣние комисията, че на това мѣсто за сега не може се строи тамъ линия.

— На 14-й того се разгледа прѣдъ тукашния Окр. Сждъ. углавното дѣло заведено противъ г. Я. Чучарковъ, бивший Провад. Нар. Прѣдставителъ, по обвинението му въ отрицание да исплнни длъжността си прѣдседателъ на избирателното бюро въ Ново-село. Като несъстоятелно това обвинение падна и г. Чучарковъ се признж за невиновенъ по това. Защитникъ бѣше г-нъ Ранковъ.

— Като горѣщи любители на редѣтъ въ Варненския Окр. Сждъ, искаме да ни се обади отъ г-на Прѣдседателя: що става съ углавното дѣло, заведено още прѣди близо една година по обвинителенъ актъ отъ прокурорския надзоръ, противъ полицейския депутатъ Апостолъ Саввовъ, за това, че си е позволилъ юридически да редакторствува на вѣстникъ, безъ да е ималъ изискванитъ отъ Папанчевия законъ условия? Да не би това дѣло да е прѣядно въ грѣцкитъ календи. Така ли щете да бжде, ако обвиненія бѣше опозиционеръ? Пъмаме ли право да считаме, че белгийщинага си е извоювала мѣсто и въ сждилищата. Били сме и ще бждемъ вѣчни противници на Папанчевия законъ, даже счи-

таме, че сждитѣ сж властни да не го прилагатъ, като явно противорѣчивъ на основния законъ; нъ г-нъ прѣдседателъ нѣма право да изостави съ година не насрочено дѣлото. Въпросѣтъ се касае за единъ полицейски депутатъ и ние бихме желали въ тоя особенъ случай да се приложи закона съ всичката негова суровость върху одного отъ ония, които *дакаж* и *дигахж* ржцъ за неговото прѣкарване пръвъ полицейското събрание.

„Бѣлодушковъ“ на Варненската сцена.

Поста на „народната партия“, що слѣза надолу по стѣпалата на постическото искусство, не очакваме тѣй скоро въ едно кратко връме да падне толкова на шеко, щото по право можемъ да рѣчемъ, че него го има вече само да парикатури българския театръ, и българската художествена литература. Неговитъ по нови произведения сж достойни да ги трѣсжтъ и слушнатъ само единъ отъ най шека проба думбазии. Той достатъчно си е придобилъ реномето между българската полиция, която се явява като послѣдователъ и распространителъ вече на най-новото му драматическо произведение „Бѣлодушковъ“. Колкото по нетърпливо става слушанието на това произведение, толкова глѣсно става то, като гледашъ какъ отъ страна пѣвок си *шошаръ*, показалъ главата си, като изъ клетка, дава сигналъ за ржкоплекание! Тѣй, тѣй, г-нъ Вазовъ, хулаво е да се распореди полицията, щото всѣждѣ дѣвто ще се прѣстави „Бѣлодушковъ“ да има по единъ двама за да подещатъ публичкага за ржкоплекание! — Въ „Бѣлодушковъ“ липсва всѣкаква художественность, правдоподобность; липсва всѣкакво очертаване на сжщиската дѣйствителность, а ни прѣдставлява само единъ улични вѣстникарски направи. И това, което е прѣдставено, е съвършено окарикатурено, обезобразено. Тука нѣма никаква органическа идея, която да създава всичко прѣдставено на сцената, нъ има едно скъриване на парцалчета съ бѣли конци. Оново, което ни казватъ дѣйствующитъ лица, става най блудкаво, тѣй като нему силата се дава само отъ искусствениитъ движения и усиления на гласа, а не отъ положението на самитъ лица спрѣмо другитъ, затова играното мѣзаве на карагозчиликъ. Въ „Бѣлодушковъ“ нищо не ще видите, освѣтъ единъ глупави Вазови нотации, едно дръкване само на праздни думи, пжкъ за украшения и цитации отъ Мицкевича има даже. Всичко това може да краси една глупава вѣстникарска статия, а не и единъ театръ. — Какво и печално, „народний“ поете! Съ „Бѣлодушковъ“ виѣ вече изгубихте и онова малко уважение отъ павитѣ, което имайте едва, едва. Хвърнажло ви е и малкото творчество, което имайте още. Не напусете сж биле толкова годишни скърби и ядове, що исхарчихте наедно съ „народната“ за да вѣдворите „новата епоха“. Тѣ ви испихж въ едно кратко връме мозъка и сърдцето, та не останжло ни драмъ творчество.

(„Учит. Движение“).

Какъ е г-нъ Вазовъ? Харесва ли ти се оцѣнка на вчерашнитъ дѣца, що учахме съ думитъ:

На ти дѣте
Китка цвѣто
Отъ учене
Що не вѣхне?

Ти въ искусството си останж едноврѣмешевъ дивиджия, който крѣпѣше съ всѣкакви конци, а въ поплзновенията и *идеалитъ* (?) си задмина побратимя си „Всемирния“: — ти побчевствуважъ съ перото, светотатствуважъ съ вдѣхновенито и ексцелтиражъ съ по стическитъ идеали за отплата на смрадлисаното ти коронясване отъ поклонницитъ на гнпльостя и лѣжата. Имай прѣзрѣшието на свободнитъ граждани!

Его портрета ти:

„Чрезмѣрно любопитенъ типъ е тоже Хюеси, постчикъ-ископатъ, Мошъ-Пую
Отъ вяла евритмия опияненъ,
Лирически въжеиграчъ, врагъ личенъ
На всичко що прилича на идея,
Въщъ събирачъ на дрипи риторични —
Охлузени отъ търкане вѣковно,
Гордъ Полфемъ между бозоки лали,
Дѣртъ самохвалець — въ себе си залибелъ,
На почитателитъ си прѣятелъ —
И на прѣятелитъ си ласкателъ,
Готовъ всегда да милва съ тлѣсти ритми
Софиститъ — които, въ роѣ газетки,
Съ пустали фразички го гѣделикатъ . . .

Драпиранъ въ модний шалъ на шовинизма.
Хюеси нарича своята засмалость
Вѣсторгъ, бѣлнуваняето си — блѣнъ свѣтълъ,
Бърборетвото си — вдѣхновенность, Лири —
Калема си, иерачката си — Муза: —
Лиризмъ укпченъ съ маскенбалски дрипи,
И гатанки съсъ ритми украсени! . . .
Кога четя Хюесиневитъ книги
Азъ дремжъ: дремжата е мойто мнѣние
За тѣзъ Поезия. — кояго знае
Да произвежда глѣчъ п дандания
По всички панаири и пазари,
Безочливо умѣе да си служи

Съ драбѣтъ на жидовската реклама . . .“
Сега скоро ще се разгледватъ процеситъ по убийствата въ Пловдивъ и Т.-Пазарджикъ. Желателно

е актиортъ отъ народната трупа да се командирова-
ватъ съответствено при лицата, които явно и тайно
сж вземали участие въ убийствата, за да наблюда-
ватъ душевнитъ вълнения и треводи на баджнитъ
дѣйствующи лица въ шесата „Вълодушковъ П“.

МНѢНИЕ.

Молимъ Ви, Господине Редакторе, дайте мѣсто
на това наше мнѣние, което си съставихме, като
членки въ заседанията на Дружеството „Майка“ и по
полемиката, която се водеше прѣзъ послѣдне време по
дружественитъ работи.

Много се писа: писахъ мъже и жени, даже за-
почнахъ да се нанисехъ оскърбления на Г-житѣ
членки, че имало напр. такива, които работехъ съ
задни мисли, които удряли очи на капиталътъ и се
занимавали съ глупави интригантства и затова имъ
се праща пълно прѣзрѣние и др. т.; и следъ всичко
това чуваме, че нѣкъ други канили кмета да бжде
посрѣдникъ и да прѣмври двѣтъ страни. Ако бжде
възможно и нужно подобно нѣщо за да се поправитъ
дружественитъ работи, то мислимъ че женитъ сами
щяхъ да сторихъ това безъ всяко посредничество
отъ страна на мъжетъ.

Въпросътъ обаче щѣше да се рѣши много по-
лесно и по рано, но щѣше да се излива толкова злъчка
чрѣзъ печата, ако Г. Кметъ наврѣме обрнеше вни-
мание на корена на злото и испратеше една комис-
сия, която да прѣгледа дѣлата, протоколитъ и редътъ,
който се в водилъ въ продължение на 8 год. Самъ
да се увѣри дали е истина, че дѣлата сж водени по
комитетски, че протоколитъ не сж водени редовно и не
подписани отъ настоятелството; зачиталъ ли се е
установитъ отъ Прѣсдѣтелката, и истина ли е че Дру-
жеството нѣма никакъвъ правилникъ. Ако всичко това
е вѣрно, — то да се избере една комиссия изъ между
членкитъ, която да работи съгласно устава и въ най-
кжео време да изработи правилникъ.

Ето какво би трѣбвало, по наше мнѣние, да стори
Г. Кметъ, а не да се нагрѣва съ миссия да прѣмври-
рява, съ което само ще сж замажатъ работитъ; при
това още 20—30 стари и по-будни членки ще се отка-
жатъ и отстранятъ отъ дружеството „Майка“, както
сж направили по прѣди и други 15—20 госпожи, като
се убѣдили, че при такива безредици и беззакония е
немислимо да се работи.

Варна, 13 Юний 1897 г.

Нѣколко членки на Друж. „Майка“.

Б. Р. Най-сетнѣ, кметътъ кривъ, на-ли?

ДОПИСКА.

Господине редакторе,

Отъ датата на една записка, или по добръ по-
кана, съдържането на която по долу изцѣло Ви прѣ-
давамъ, се вижда, че тогасъ, когато тукъ едва що се
бѣ получило вѣстѣта за грозното убийство, чрѣзъ залпъ
отъ засада, на Алеко Константиновъ; когато всички
тукъ, както и на всекъдъ другѣдъ, се питахъ: кои и
защо сж убили народний ни списатель и хюмористъ,
— тогасъ нѣколкомина чиновници, на които като че ли
за да партизанствуватъ и лакейничехъ се плаща, и
единъ дѣма гладни за властъ и кокълъ, срамъ ме е
да ги нарѣкж прѣславски граждани, се замислили за
уреджане на нѣкакъвъ си клубъ, на не познамъ каква
Народна Партия въ града ни!

И тогасъ, когато всички жалѣхъ за загубата
на Алеко и кълняхъ властвующата народна партия
за втриснитъ по такъвъ начинъ политически убий-
ства и золумлужи надъ българскитъ граждани, —
тогасъ именно тия български спнове се застъпили да
сѣкжтъ тѣзи народна партия тѣдѣва! Колко сж за о-
кайване! Нѣ за туй пѣкъ пѣсенницата, която имъ се
нанесе въ случая, ще имъ бжде вѣчно парлива и не-
забравима.

На поканата, испратена до мнозина изъ околията
за да дойджтъ на 18-й Май въ гр. Прѣславъ та да
избержтъ членове за централний клубъ на Народ-
ната Партия, се отзоважъ само петъ-шестъ души турци
отъ Герловото (на чело на Махмудаа отъ с. Бекирлии)
и единъ само, ама положително единъ само българинъ,
Стоянъ Карчевъ, нѣкой си отъ с. Кочово.

Всички други поканени не благоволили, или по
добръ не намѣрили за нужно, да дойджтъ. Пакъ това
показва, че тия сж тѣ съчувственницитъ на „Народ-
ната“ въ околията ни.

Сега за записката.

Навѣрно продиктувана отъ самий Началникъ или
же полицейски приставъ, тя е писана отъ регистра-
торъ-архиваря на окол. управление съ химическо ма-
стило и отпечатана въ много сметилари тоже въ окол-
управление на цинкографната машина, подписани отъ
миналий врѣмевенъ прѣсдѣтелъ на несжществуещето
бюро на оиде по несжществуещата „Народна Партия“.
Отпечатанитъ по тоя начинъ покани, сж биле експе-
дирани пакъ же въ управленето и съ пликове, адре-
спирани до общинскитъ кметове; тѣ сж биле распратени
чрѣзъ пощата по официалному, безъ заплащане на
надлѣжитѣ пощенски такси. Е, зеръ, наши сме си.
И „Народната“ наша, и пощата наша, на и всичко
е въ рацѣтъ ни — сж си помислили господата.

ЗАПИСКА

Отъ прѣсдѣтелъ на врѣмешното бюро на Па-
родната Партия въ гр. Прѣславъ.

До Господ . . . . .
Въ с . . . . .

Умолявате се, уважаемий Господине, да свикате
всичкитъ съчувственници на днешната Народна Партия
и изъ между тѣхъ да изберете двама трима человетка,
съ които заедно и Вие да додите на 18-й Май въ гр.
Прѣславъ за да се избержтъ членове на централний
клубъ на Народната Партия въ гр. Прѣславъ
13 Май 1897 год. гр. Прѣславъ.

Съ почитание:

Врѣмевенъ прѣсдѣтелъ на
бюрото на Народната Партия.
Д. С.

Отъ по вече коменгарии се въздържамъ за сега.
24 Май 1897 г. гр. Прѣславъ. М.

КЪОШКЪ сж 6 1/2 декара лозе на самия
Евксиноградски пакъ се продава
или се дава подъ наемъ. За споразумѣние до редак-
цията.
3—2

МАШИНОРАБОТИЛНИЦА

„БЪЛГАРИЯ“

ПАНАИОТЪ КС. ПАНЧЕВЪ & КИРКОРЪ А. ПАРТАМИАНЪ
ВАРНА, УЧ. ИЛДЖЪЗЪ-ТАВИЯ.

Въ нашата машиноработилница се правятъ
и поправятъ всякакъвъ видъ машини, именно:

Парни мълници, воденици, пресси за гроздя
и всякакъвъ видъ други пресси, ковчези (касси), пар-
ни помпи (тулумби), ржчни помпи, пармакляжи,
врати желѣзни и излѣяни, желѣзни спонци, раз-
ни други такива за свързване на покриви и пр.

Поправки на параходи и парни котла (ка-
зани) сжщо и правяние на катери и пр. и пр.

Работа бърза и солидна. Цѣни умѣренни.

20—17

О. ДЕРУНЯНЪ

СКЛАДЪ

на
СТРОИТЕЛЕНЪ МАТЕРИЯЛЪ

ФАБРИКАЦИЯ ЗА ВАРЪ и МОЗАИЧЕСКИ ПЛОЧИ

ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ ЦИМЕНТЪ ОТЪ ПОРТЛАНДЪ
ЗА МАЗВАНИЕ КОРНИЗИ и ТРОТУАРИ

МАРСИЛСКИ КЕРЕМИДИ и ТУХЛИ

Италиански мраморъ и хигиенически апарати
за здания (water closet).

цѣна отпрѣдѣлена и много умѣрена

ВАРНА,

III участъкъ улица «Софияска» № 123
до Тютюн. фабрика на г. г. Бр. Гивеви.

5—2

ТЪРСИ СЕ подъ наемъ къща, съ 3—4
стаи. Съ годишенъ наемъ до
600 лева. Прѣдпочита се отъ центра къмъ морето.
За споразумѣние до редакцията.
3—2

ДОКТОРЪ Е. ТОМАСИАНЪ

честь има да извѣсти на почитаемата публика, че е
пристигналъ отъ София и приема болни всеки денъ
въ дома си — Балжкъ Пазаръ — отъ 10—12 прѣдъ-
пладнѣ и отъ 2—5 следъ пладнѣ. Въ Срѣда подиръ
пладнѣ приема безплатно.
2—5

Варненска и Прѣславска Митрополия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 1897.

Понеже обявения на 28 м. Априлий т. г. при
тукашната постоянна комиссия тържъ (гледай „Държ.
Вѣстникъ“ броеве 70, 72 и 74 отъ 19) III т. г.) за по-
стройката на една църква въ стария Прѣславъ не се
утвърди по високи цѣни, то обявява се на интересу-
ющитъ, че за сжщата цѣль се назначава новъ тържъ
съ тайна конкуренция при сжщата постоянна комис-
сия на 7 й идущий Юлий т. г. 3 часа послѣ обѣдъ,
а на следуюций денъ съ сжщия часъ ще се произ-
веде перетерожка.

Първоначалната оцѣнка на постройката възлиза
на 48680 лева 31 ст.

ПЕЧАТНИЦА „ВЗАИМНОСТЪ“ — ВАРНА.

Исканий залогъ е 2343 лева, внесени срѣшу
квитанция въ Българската Народна Банка.

Тържнитъ книжа можатъ да се гледатъ и изуч-
ватъ всеки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията
на горѣказаната комиссия.

гр. Варна 29 Май 1897 год.

за Глав. Писаръ Д. Ив. Вожсковъ.

3—1

Съ присжтърбие явяваме на роднини,
приятели и познайници за незамѣнимата за-
губа за семейството ни, която прѣтърпехме
въ 1 часа ноцъ, на 6-й Юний, въ лицето
на многообичния ни синъ.

Коста Константиновъ

този, който бѣ утѣха за домътъ ни, паднаж
жъртва на туберкулозата, която сдоби въ
своего усердие да бжде полезенъ на роди-
телите си.

Легка ти прѣстъ любезно чадо! Баща:
Костантинъ; Майка: Добра; Братя: Минчо,
Маринчо, Стоянъ.

с. М. Чамурлий 7-й Юний, 1897 г.

ОБЪЯВЛЕНИЯ

№ 1993.

Въ допълнение на обявлението си подъ № 1527
97 год. публикувано двукратно въ „Държавенъ Вѣст-
никъ“ брой 118 отъ 4 того обявявамъ на интересую-
щитъ се, че продажбата на долуозначения недвижимъ
имотъ ще трае 31 день до 5 Юлий вечерята и 24 ч.
съ правонадаване 5%, а именно: къщата въ Варна
III участъкъ подъ № 449 построена на около 40 кв.
метра съ дворъ около 150 кв. метра между съседи:
Ешрефъ Чакжрова, Хасанъ и Мехмедъ Мухарелови и
отъ двѣ страни пакъ. Първоначална цѣна 1100 лева.
Помѣнатата къща се продава по неподвдимостъ съг-
ласно опрѣдѣлението на Варненскій окржженъ сждъ
подъ № 1002 - 96 год.

Желающитъ да взематъ участие въ тържътъ,
можатъ да се явятъ въ канцеларията ми всеки при-
сжтственъ денъ и часъ да надаватъ и пригледатъ
подробното описание на имота.

Варна, 12 Юний 1897 год.

П. Сждебенъ Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

№ 1997.

Въ допълнение на обявлението си подъ № 1528/97
г. публикувано двукратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“
брой 118 отъ 4 того обявявамъ на интересующитъ се,
че продажбата на долуозначения недвижимъ имотъ е
почната отъ 5 того ще трае до 31 день до 5 Юлий
вечерята и въ 24 часа съ правонадаване 5% а и-
менно: 960 квадратни метра праздно мѣсто находяще
се въ V участъкъ на града Варна подъ № 270, между
съседи: Димитръ Радиновъ, Димитръ Анастоловъ и
отъ двѣтъ страни пакъ, принадлежаще на сирачето
Иванъ Капитанъ Златевъ, първоначална цѣна 3000
лева. Помѣнатото мѣсто се продава на основание про-
токола утвърденъ отъ Варненскій Окр. Сждъ, съ опрѣ-
дѣление № 491 отъ 27 Мартъ 1896 год.

Желающитъ да взематъ участие въ тържътъ мо-
гатъ да се явятъ въ канцеларията ми всеки при-
сжтственъ денъ и часъ прѣзъ опрѣдѣленото време да
надаватъ.

Варна, 12 Юний 1897 год.

П. Сждебенъ Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

№ 2000

На основание изпълнителний листъ № 8622 из-
даденъ отъ Варненскій окржженъ сждъ на 13 Юний
1896 г. въ полза на Нисимъ Барухъ отъ Варна про-
тивъ Дражо Х. Дечевъ отъ Варна, за 1226 лева 50 ст.
обявявамъ, че въ допълнение на обявлението си подъ
№ 1550—97 год., публикувано двукратно въ „Държ.
Вѣстникъ“, брой 118 отъ 4 того обявявамъ на инте-
ресующитъ се, че продажбата на долуозначения имотъ
е почната отъ 5 сжщия ще трае 31 день до 5 Юлий
вечерята и въ 24 часа съ правонадаване 5%, а
именно: къща въ Варна V участъкъ подъ № 302
между съседи: Курти Ивановъ, Атанасъ Тодоровъ и
отъ двѣ страни пакъ съ дворъ около 462 квадратни
метра. Първоначална цѣна на имота е 11000 лева нѣ
надаването може да почне и по долу отъ оцѣнката
втора продажба, нитогекрирана е на Банката за 6000 л.
Надаването ще почне отъ оцѣнката и по-долу.

Занитересованнитъ можатъ да се явятъ въ кан-
целарията ми въ присжтственитъ дни и часове за
надаване и преглеждане подробно описание на
имота.

Варна, 12 Юний 1897 год.

П. Сждебенъ Приставъ: Н. Т. Новаковъ.